La mulți ani, Dan Andrei Aldea!

(Daniela Caraman Fotea, 6 martie 2006)

Topul meu personal, altul decît cel academic, cuprinde trei nume: Richard Oschanitzky, Adrian Enescu, Dan Andrei Aldea, primul bucurându-se și acum după dispariția sa fizică, de respectul celorlalți doi; toți deopotrivă mari muzicieni, definiți și prin criteriul lui Cioran: personalitatea este aceea care se dăruiește, nu se justifică. Îmi place să repet: pe 9 martie, Dan Andrei Aldea aniversează 56 de ani. În Germania, unde este rezident de 25 de ani!

Pentru el ruptura a fost necesară, i-a dat senzația că răul nu e veșnic. Aici începuse să trăiască în accident, așa că a ales occidentul. Paradoxal, a reușit fidelizarea, menținerea peste timp și în absență a exponenților cîtorva generații. Pentru că a devenit o legendă: și tinerii mileniului trei îi rostesc numele cu respect, e o peformanță, nu? Îi cunosc muzica. LP-ul Zalmoxe realizat cu formația Sfinx este subiect de licitații. La Aldea se raportează valoric folk-ul românesc, la Aldea și Sfinx – rock-ul național. „Cîntecul bufonului” se fredonează, „Om bun” este chiar generic de emisiune în top la TVR. „Blues absurd”, „Șir de cocori” sunt evergreen-uri. Ascultîndu-i lucrările, care operează transferul valorilor muzicale de la tradiție la modern realizezi prin comparație, că există și... muzică de lemn!

Aldea, compozitor, producător, sound designer, șef de formație, poliinstrumentist, vioară, pian, chitară, keyboards, blockflote, muzicuță; cîntă pop, folk, country, heavy, folclor, gospel. Are numele pe mii de înregistrări.

„N-am căutat ceva anume pentru că găseam”... spune el. Să înțelegem că este vorba de STIL, adică ceea ce apare într-o operă de artă fără voia autorului, de multe ori chiar împotriva voinței lui.

Era, mi-l amintesc, timid – „defectul” oamenilor de valoare; nu suferea „criticarzii”, invenția lexicală îi aparține, nici producțiile artistice care nu erau hrană spirituală ci furaj. Și este orchestrator fabulos; nefiind exaltată afirmația: dovada – colaborările sale cu celebrii Saragosa Band, Melanie și alți zeci de artiști, la Polydor, BMG, Sony-Austria, Mercury, A&A, Koch și multe asemenea case discografice cu prestigiu european rezonant. Iar ceea ce am auzit recent pe discul lui Doru Stănculescu, mă refer la orchestrațiile semnate de Aldea, este izbitor și fascinant. Aldea, muzician total. Îl asemăn cu o... stea ; nu o vezi, dar știi că este acolo...